

3. Зубенко Т. В. Комунікативний підхід до навчання іноземної мови / Науковий вісник Миколаївського державного університету: Збірник наукових праць. – Випуск 23: Педагогічні науки. – Том 1 / За заг. ред. В. Д. Будака, О. М. Пехоти. – Миколаїв: МДУ, 2008. – 200 с. – С. 146–152.
4. Коробейнікова Т. І. Зміст формування англомовної компетентності в діалогічному мовленні майбутніх учителів // Теоретичні питання культури, освіти та виховання : збірник наукових праць. – К. : КНЛУ, 2014. – № 49. – С.70–79. (фаховевиданняДАК)
5. Кудикіна Н. В. Теоретико-методичні основи гри як методу навчально-виховної роботи з шестирічними першокласниками / Н.В. Кудикіна // Педагогічні інновації: Ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр. – Вип. 5. – К., 2001. – С. 51–58.
6. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. – К.: Ленвіт, 1999. – 320 с.
7. Тарнопольський О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: навч. посіб. / О.Б. Тарнопольський. – К.: Фірма «ІНКОС», 2006. – 248 с.
8. Черниш В. В. Навчання іншомовного діалогічного мовлення в аспекті компетентнісного підходу. Іноземні мови. 2012. № 4. С. 11–27.
9. Berns, M. S. (1984). Functional approaches to language and language teaching: Another look. In S. Savignon & M. S. Berns (Eds.), "Initiatives in communicative language teaching. A book of readings" (pp. 3-21). Reading, MA: Addison-Wesley.
10. Canale M., Swain M. A theoretical framework for communicative competence. The construct validation of tests of communicative competence/ Ed. Palmer A., Groot P., Trostler S. Washington: TESOL, 1981. P. 31-36.

Крохмальна М. П.

група АМ–43 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Зубрик А. Р.

НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Аудіювання вважається однією із важливих тем в навчанні іноземної мови. Оскільки аудіювання – це один із чотирьох видів мовленнєвої діяльності учнів. Всі аспекти мовлення між собою взаємопов'язані і ми не можемо оволодіти іноземною мовою розглядаючи кожен аспект окремо. У методиці викладання другої мови (англійської) величезне значення надається аудіюванню. Часто вчителі нехтують навчанням цих навичок. Вони недооцінюють важливість цього явища і тим самим віддають перевагу навчанню іншим галузям англійської мови. Також, в учнів немає достатньо мотивації та розуміння для чого їм це потрібно. Як результат у вчителів появляється невпевненість як включити правильно та практично аудіювання в уроки. Формування аудіативних умінь і навичок молодших школярів це є важкий процес, який вимагає максимальної концентрації уваги учнів, а від вчителів – детальної підготовки до розвитку цього мовленнєвого процесу. Ось тому ми вирішили детальніше дослідити дане явище.

Аудіювання являється однією із актуальних тем в сучасній методиці навчання англійської мови, так як без нього неможливе мовне спілкування. Володіння аудіюванням забезпечує адекватне володіння іноземною мовою, оскільки звукова сторона являється невід'ємним компонентом усіх видів мовленнєвої діяльності людини. Аудіювання – це розуміння сприйнятого на слух усного мовлення. Багато науковців трактують термін «аудіювання», як рецептивний вид мовленнєвої діяльності, який являє собою одночасне сприйняття і розуміння мови на слух. Це є невід'ємна складова вивчення іноземної мови, адже даний вид мовленнєвої діяльності є ключовим моментом спілкування: не розуміючи слова співрозмовника, не буде нічого йому відповісти. Необхідність у слуханні вже містить комунікативну задачу, яку повинен вирішити учень на завершальному етапі аудіювання. Наприклад, інформація сприймається для того, щоб на неї відреагувати, висловити власну

думку, взяти до уваги. Саме з цього й випливає одна з основних вимог до комунікативного навчання аудіювання: стимулювати в слухачів інтересу до змісту повідомлення, що сприятиме створенню необхідної комунікативної готовності до сприйняття інформації, в результаті чого з'являється антиципація – ймовірне прогнозування перебігу та змісту повідомлення.

Завдяки аудіюванню напрацьовуються аудитивні вміння, які забезпечують стійке засвоєння цього виду мовленнєвої діяльності, саме вимови, а також доведення до автоматизму здатності безпомилково, швидко й одночасно стабільно сприймати фонетичний код, удосконалюючи лексико-граматичні навички.

Як відомо, учні початкових класів є найбільш сприятливими для засвоєння іноземної мови. А аудіювання як один із видів мовленнєвої діяльності відіграє велику роль в досягненні освітньої мети, забезпечуючи дітям можливість розуміти висловлювання на мові іншого народу.

Звісно є педагогічна та психологічна точка зору. Проте слід детальніше розглянути психологічний процес аудіювання. Перш за все, учні початкових шкіл стикаються з невмінням швидко та зрозуміло обробити інформацію сприйняту на слух. У них не є розвинений слух, який сприймає англійську фонетику, та психологічний механізм смислового сприйняття іноземної мови на слух. Їм важко впізнати мовні образи, розуміти їх значення та інформацію та пам'ятати.

Якщо ми візьмемо до уваги вікові особливості молодших школярів, ми побачимо, що у дітей інтелектуальна рефлексія. У них вдосконалюється здатність зберігати та продукувати інформацію з пам'яті. У них краще розвивається образна пам'ять, у якій зберігаються картинки навколишнього світу через зорові, слухові, нюхові, смакові та дотикові відчуття. Тому навчання молодших школярів має бути креативне. Діти приділяють багато уваги іграм та перегляду різним мультфільмам. Проте прекрасним методичним засобом для формування різних навичок і первинних знань про іншу культуру є – пісня. З пісень у плані навчання англійської дитина може винести правильну вимову, лексику, граматичні конструкції, інтонацію. Як ми бачимо ми використовуємо її для різних цілей, зокрема для формування фонетичних навичок (уміння чути звуки і відтворювати їх у фразі, відрізнити мелодійний малюнок фрази рідної мови від іноземної). Цей вид роботи важливий особливо тоді, коли мало навчального часу для постановки вимовних навичок, інтонації фрази. Урок не треба перенасичувати різними піснями, мультфільмами чи аудіотекстами. Відповідно до чинної програми, у викладанні іноземної мови (англійської) аудіювання займає 25% уроку, це приблизно 10-15 хв, проте значимість аудіювання у вивченні англійської мови 45%.

Отже, досліджуючи психологію дитини та методику викладання іноземної мови молодших школярів, ми можемо впевнено сказати, що перше вчителі мають дітей-початківців вчити слуханню, аудіюванню. Як результат, розвивається мовленнєвий слух. Звісно, розуміння на слух пов'язане з говорінням. Для того, щоб сказати, потрібно почути і знати як правильно звучить. Після того як діти можуть сказати, вони починають читати, тобто сприймати звуки, які трактуються письмово. Таким чином, будучи тісно пов'язаним з іншими видами мовленнєвої діяльності, аудіювання відіграє важливу роль в вивченні іноземної мови і особливо при комунікативно-направленому навчанні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абрамовская Н. Ю. Использование аутентичных текстов для формирования умений аудирования при коммуникативно ориентированном обучении. Функциональные особенности романогерманских языков и методы их преподавания. Омск: Изд-во ОмГПУ, 1997. С. 112–116.
2. Артемов В. А. Психология обучения иностранным языкам. М.: Просвещение, 1969. 276 с.
3. Гез Н. И., Ляховицкий М. В., Миролубова А. А., и др. Методика обучения иностранным языкам в средней школе. М.: Высш. шк., 1982. 373 с.
4. Ніколаєва С. Ю., Гринюк Г. А., Олійник Т. І. та ін. Сучасні технології навчання іншомовного спілкування. К.: Ленвіт, 1997. 96 с.